

A felméréseket olyan helyszíneken érdemes elvégezni, ahol a nagyfeszültségű hálózat vezetékeire rendszeresen kiülő madárfajok (seregélyek, galambfélék, varjúfélék, gyurgyalag, ragadozómadarak, nagy őrgébics, a tartószerkezeteken gólyák stb.) jelenléte valószínűsíthető. Érdemes a jó megfigyelőhelyet az aktuális időpillanatban megkeresni - az ideai aszály bizonyosan nagyon befolyásolja a kis léptékű, helyi madármozgásokat. Ahol jó mozgás van, ott hasznosabb egy konkrét kiülőhelyről figyelni és dokumentálni azt. A felmérés során a nagyfeszültségű hálózat bármely vezetékének bármely madár általi használatát rögzítse a felmérő (a megfigyelési ponttól legfeljebb két oszlopközig), a táblázat oszlopai szerint, és lehetőleg amit képes, azt fotózza is. A védővezető(kö)n ülő madarak, ill. esetek elkülönítése az áramvezető(kö)n ülőktől azért fontos, mert az oszlopcsúcson átfutó védővezető(k) nem áll(nak) feszültség alatt, ugyanakkor a madarak általi használata/tuk azt jelezheti, hogy jelen volt olyan madár, amely potenciálisan az áramvezetőre is kiülhetett volna, de a védővezetőre ült (statisztikailag ebből lehet majd levonni olyan következtetést, hogy a jelen lévő madarak szignifikánsan távol tartják magukat az áramvezetőtől vagy sem). Az áramvezető sodronyok az ACCC sodronyra cserélés után, 180 °C körüli üzemi hőmérsékletük révén jelenthetnek veszélyt a rájuk kiülő madarakra (a madár komoly égési sérüléseket szenved, de akár tovább száll, és csak órákkal/napokkal később pusztul el). A nagyfeszültségű vezeték közelében kiülő (pl. fára vagy a vezetőket tartó oszlopszerkezetre kiülő), az előbbieken felsorolt madárfajok feljegyzése szintén azért fontos, hogy statisztikailag lehessen értékelni az olyan esetek arányát, amikor volt potenciálisan vezetékre ülő madár a nagyfeszültségű vezeték közelében, de valamilyen ok miatt a megfigyelés során nem a védővezetőre vagy áramvezetőre ült. A vezeték "közelében" pontos definiálása és terepen pontos kimérése nem lehetséges, nem is elvárt, az oszlopköznyi (többnyire 3-400 méter közötti) távolság szemmértékkel felmérve és oldalirányba "kivetítve" a terepen is használható, és a későbbi értékeléskor (az adott vezetékszakasz fedvényével együtt) is értelmezhető távolságbecslési módszer. A tartószerkezetre, védővezetőre és az áramvezetőre kiülő madarakat is minden esetben kérjük feljegyezni (fajnevet és a megfigyelés alatti összesített minimum példányszámot fajonként). **Ha az áramvezetőn ül madár, annak fényképes dokumentációjára mindenképpen törekedni kell.** A gyakorlatban a csapatban kiülő madarak egy része (pl. seregélyek, gyurgyalagok) gyakran szinte folyamatos mozgásban van (pl. repülő rovarokra vadásznak a vezeték körül), ahol a vezetékre ülést, kirepülést, visszarepülést nem lehetséges percenként és egyedenként rögzíteni, ilyen esetben a csapatot kell egy egységként kezelni. Ugyanakkor megjegyzésben érdemes feltüntetni, hogy az egyedek az adott időszak alatt többször kirepültek és visszazálltak, mivel minden kiülés/visszazállás egy önálló döntés, amelynek során a madár választ az áramvezető a védővezető és az egyéb kiülési lehetőségek között. Az ilyen helyzeteket a "Megjegyzés" rovatban "folyamatos mozgás" jelzéssel kérjük feltüntetni, hogy az értékelés során ezt is figyelembe lehessen venni. Szintén a "Megjegyzés" rovatban kérjük feltüntetni ("visszafordul" kifejezést használva), ha egy madár jól láthatóan az áramvezető felé repül, de leszállás helyett határozottan el- vagy visszafordul (akár leszáll máshová a vezetékszakaszon, akár véglegesen elrepül). Az ilyen megfigyelések ugyanis azt támaszthatják alá, hogy a nagyfeszültségű vezeték elektromágneses mezeje valóban taszító hatással van a madarakra. Utóbbi történések folyamatos dokumentálása kapcsán javasoljuk, hogy ahol lehetséges, két felmérő segítse egymást, ha tudnak, párban dolgozzanak.